

JAROSLAV HAVLÍČEK:

Májová píseň.

Ta vůně májová, ta vůně plná zvěsti
o nových myšlenkách, o nových činech, štěstí,
tak teplá, vlahá tak, zas omývá nám čela —

čela, jež rozrylo sto starostí a bolů,
ta čela v umdlení se věsici již dolů,
jež v potu třpytivá nám rosa pomácela.

Roj nových nadějí dnes jimi letí v zpěvu —
roj nových nadějí a duše do záchvěvů
jak bílí motýli se lebece, tise snáší.

A v světla přivalu, jež na nás slunce vrhá,
se všechno studené nám v srdci zvolna trhá
a ruce nepjaty klekáme k otěnění:

Ty Jaro, vznešené a přece prosté dítě,
k tobě se modlíme, ač znak nás nevidí Tě
v Tvém celém půvabu — jen za záclonou koufe

z těch kletých komínů Tvé tušíme snad krásy —
Slyš, jak Ti jása vstříc (a děsí naše rasy)
ta naše divoká stem hlasů hvoucí bouře.

Ó jaro, vtělená ty touhu naše žhavá,
jež větvi zelenou a plnou květů mává
nám unaveným již a dusícím se v prachu —

dej novou víru zas v tu naši paži tuhou,
budoucí vítězství slib širokou nám duhou
a v nové zápasy vyjdeme beze strachu.

Bratrsky tisknouce si zkornatělé dlaně
se v poehod vydáme zas nový odhodlaně
druh k druhu srazení — a v odboj pájdem světu!

Vedení nadějí, že Pravda nezahyne,
vztýčíme vlajku svou, jež po žerdi se vine
a zkvétá v pěníím se rudobílém květu.

OTAKAR CHARVAT:

K slunci...

Z česko-amerického života.

Pokračování.

"Zajisté že ne! Naopak budu považovat to za vyznamenání," zavolal za ním Kovala.

Hlasivce odcházel. Uchýlil se do stínu stromů a užívaje své znamenité nálady, vytáhl zápisník a pod napsaný titul dále psal: Procházíte se v neděli parkem, setkal jsem se s člověkem nad jiné zajímavým. Hned jak zahleděl jsem se do očí jeho oduševnělé tváře, poznal jsem, že mám co říci s člověkem vzácného srdce! Psal rychle, snaže se na papír přinésti ještě svěží vzpomínky a myšlenky...

Mezitím co redaktor črtal si nervosně svoje myšlenky v blahém domnění, že čtenářstvu svého listu tentokrát přinese něco skutečně zajímavého, Štěpán Kovala krácel vstříc Mary Myslíkové.

Na okamžik jej zarazil pohled dvou krásných, zářících očí, ale rychle se vzpamatoval. Pozdravil a usmál se.

"Čekáte dlouho?" zeptala se. I ona jevila jakési rozpaky. Tváře jí zrudověly a v její pohledu bylo nyní cosi ustrašeného.

"Jen chvíli jsem čekal a ostatně nebyla mi dlouhá chvíle! Setkal jsem se náhodou s redaktorem Hlasivcem a tak po přátelsku jsme si pohovořili."

Kráčeli úzkou cestou mezi dvěma řadami stromů. Odpolední slunce koupalo se v zeleni listů a činilo drobné větvičky podobnými čemusi pohádkovitěmu. Bylo příjemně v tom zákoutí, kde cítili bylo jen volné oddychování svěží přírody a kam hluk a ruch města nezalehal.

Kráčejíce podle sebe, cítili oba z počátku cosi jako rozpaky. Nevěděli oba, proč vlastně dnes se sešli. Chtěli si pohovořiti o svých snech, o tom, co hárlo v jejich srdcích a nyní slova uvázla jim na rtech a srdce jakoby se uzavřela. Delší dobu nepromluvíli na sebe ani slova.

"Jak jest zde příjemně," pojednou prohrkl hráz Kovala. A potom jaksi nespěle, úryvkovitě

začal vyprávět o tom, jak miluje přírodu a jak trpce zde v Americe postrádá české lesy, háje, hory, ty krajiny milé, jež mají v sobě cosi pohádkovitěho.

A už bylo mu jaksi veseleji. Tíseň s něho spadla a začal býti hovornějším.

I ona přiznala se, že tesknila po všem tom. Vyprávěla o svých dětských letech a při vzpomínkách se až několikrát rozesmála.

Ach, jak jí slušel ten rozmar. Kovalovi, dívajícímu se na ni, až hlava se zatočila. Přicházeli právě na prostranství, jež vyplněno bylo pestrými záhony květin. Nebylo zde stínu a slunce líbalo hlavinky květin, tu vztýčené, tu opět bojácně přikloněné. A v jásavém svitu slunce zahořely i vlasy děvčete a zdály se býti zlatými. Ale spoň Kovalovi se tak zdálo. Pozoroval svoji právovodni pokradmu, citě rozkoš nad tím že blížek je bytosti, s níž prodléval často ve svých snech.

Ach, jak zdála se mu dnes blízkou! Tak mile mluvila, tak mu rozuměla.

Prošli několikrát parkem a hovořili o všem možném, stávajíc se čím dále tím důvěrnějšími. O vlasti si vyprávěli a krev jim pruději zavřela, oči zazařily. Odávali se oba kouzlu vzpomínek, cítíce, že srdce okřála v tom vzpomínání.

Byl již téměř večer, když se vrátili. Město objevilo se v narůžovělé mlze a na nejvyšších římsách domů dohořivaly poslední sloty červánků. Ovzduší přeplněno bylo příjemným chladem letních večerů.

Stáli se k sobě a bylo jim příjemno kráčet mezi hloučky lidí, vracejícími se z nedělních procházek.

Ani nepozorovali téměř, že ocitli se v městě. Teprve pouliční ruch a hluk vrátil je skutečnosti. Doprovodil ji až k domovu. Před její obydlím se rozloučili. Stiskla mu něžně podanou ruku a usmála se.

"To jsme se prošli," zahovořila. "Už dávno neužila jsem tak krásného večera."

Ještě jeden úsměv, intenzivnější stisk rukou a Mary odběhla.

Kovala krácel k domovu vše-

cek rozradostněn. Tak mile bylo mu v duši, příjemno u srdce. Nezdálo se mu již, že je osamělým. Má zde bytost příbuznou, takovou milou, čistou.

A toho večera ku podivu spolybýdlých po delší době si zazpíval, aby nějak dal průchod radostným pocitům, jimiž srdce až překypovalo.

Vřili jsme večer v máji —
v květu mladosti,
lepší než po smrti v ráji
jsou to radosti...

A zpívaje tu starou národní píseň, Kovala přivlel oči a viděl před sebou štíhlou postavu Mary Myslíkové, dvě krásné zářící oči a jasné čelo, opletené chomáčem načechraných vlasů, hořících v slunci...

A Kovala na všechno znovu se rozpomíná, všechno ještě jednou v myslí své prožívá. A tak pěkně je mu při tom u srdce, mile a sladko... Oddal se svým snům a cítil, jak všechna tíseň s něho padá a tak volno mu bylo. Je přece jen život krásný, myslil si.

Kdosi jej volal. Musil volati dvakrát, než Kovala probral se ze své ztrnulosti.

"Mr. Kovala, jak se vám líbilo v parku?" ptá se kdosi, ale Kovala si toho neuvědomuje.

"Jste unaven, pravda?" ozývá se znovu těž hlas.

Kovala sebou trhl a několik slov zašeptal na omluvu. Ano, je unaven, velmi unaven, vždyť celé odpoledne prochodil...

A nyní je téměř nerad, že jej vytrhli z příjemných snů a rozpomínání. Ale po chvíli se uspokojil. Vždyť uvidí ji ještě dnes, — ve snách, až ulehne a přivře oči —

V.

Štěpán Kovala od nějakého času se všecek změnil. Nebyl již tak zasmušilým jako dříve a nevímavým ku svému okolí. Tuto změnu nejprve zpozorovali na něm spoludruzi a vzdor tomu, že snažili se ze všech sil vyšetřiti, co je toho příčinou, nepřišli na pravou stopu.

Několikrát byla pronesena domněnka, že příčinou změny Kovalovy je usměvavá Mary, ale poněvadž děvče chovalo se ku všem stále mile a vlídně, usoudili, že domněnky jejich jsou mylnými.

A milovali dále všechni veselě děvče stejnou láskou a dále snažili se jí pobyt v podzemním světě zpříjemnit.

Kovala byl z té duše rád, že nikdo nevěděl o nedělních procházkách, jež nyní pravidelně s Mary podnikali. Nebál se jizlivých poznámek o sobě, ale bál se, aby výsměšnými slovy neublížovali Mary. Věděl, že prozrazením onoho tajemství to pouto, jež všechny k ní víze, bylo by přerušeno a spoludruzi místo, aby děvčeti chvíle zpříjemňovali, hleděli by ji odtud vyštvaťi. To dobře věděl a proto úzkostlivě dbal toho, aby tajemství jejich zůstalo stále utajeno.

Od té doby, kdy "Štít Svobody" přinesl Hlasivcův feuilleton "O člověku, jenž neprodal by své srdce", Kovala jaksi ožil. Hlasivce ve svém vtipném a nad míru zajímavém článku zejména o tom se rozepsal, že není vše ještě ztraceno a že je tu dosti sil, sehných práce. A ty síly právě valal k práci, jež by prospěla naší odlomené národní haluzi.

Hlasivce volil pěkná a působivá slova a Kovala při čtení jich cítil, že i jeho se dotýkají. A umínil si, že dle sil svých se vynasadí, aby v této věci nějaký krok byl učiněn.

Nyní častěji stýkali se s Hlasivcem a spřátelili se spolu dokou-

le. Kovala už necítil se tak osamělým nyní, kdy našel dvě duše, jež mu rozuměly.

Přešlo léto se svými úmornými, horkými dny a přišel podzim. Procházky parkem staly se nyní zvláště příjemnými.

Stromy žlutly, růžověly i červenaly, listí pomalu spouštělo se k zemi. Na záhonech jen tu a tam pestřily se poslední květy ve vadnoucí zeleni. K večeru přicházely namodralé mlhy a mírný chlad. Cesty v parcích byly posety opadálým listím. Vše připravovalo se k zimnímu spánku.

Bylo cosi velebného a krásného v tom odumírání přírody. A když někdy rozeplálo se nad těmi krásami jesenné slunce, nebylo krásnějšího pohledu.

Pokračování.

Nejhorší nehoda při sportování ve volné přírodě jest pohmoždění. Nejlepší prostředek proti ní jest nepochybně St. Jakobs Oel, který rychle a jistě hojí.

Českým Hospodyňkám!

Kupujte česky mletou pšeničnou mouku z českých mlýnů ve Wilber a De Witt. Nejlepší mouka ve Spojených Státech. Zkuste ji a jsme jisti, že jinou mouku ani do domu nevezmete.

Zvláštní: česká krupička, česká žitná chlebová mouka.

\$1,000 vyplatíme tomu, kdo dokáže, že žitná mouka naše je některým mlýnem ve Spojených Státech předčena!

Sklady po Spojených Státech: Wilber, Omaha, Lincoln, Nebraska; Cedar Rapids, Marshalltown, Iowa; Oklahoma City, Okla.; Chicago, Ill.; St. Louis, Mo., atd.

Žádejte všude naši mouku!

Zvoneček & Aksamit,

velkomlýny ve Wilber a DeWitt.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC

v č. 1306 Farnam ul.

Pravá importovaná piva na čepu. Píseňské z Městanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámé Faust získalo rozsáhlou reputaci.

Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže. 401f

První HOSTINEC a moderné Restaurant třídy

VLASTNÍ

JOHN M. FIXA

číslo 1516-1518 Dodge ulice, Omaha, Neb.

V moderně zařízené jídelně bude Vám vždy a každou hodinu ochotně poslouženo těmi nejlépe připravenými jídly, zvěřinou a různými lahůdkami, jaké jen možno během každého období znopafiti. Mimo st.-louisický "Lempův" výborný ležák světoznámé "Píseňské" stále na čepu.

Nejoblíbenější středisko Čechů z Omahy i venkova jest

Elegantně zařízený HOSTINEC

který vlastní

Jos. Novák, č. 424 již. 15. a Howard ul.

Výtečný Krugův "Cabinet" stále na čepu, jakož i nejlepší piva lahová. Na skladě má pouze ta nejlepší vína, jemné likéry a výborné doutníky. Chutný zákusek po ruce. O hojnou přilež krajanů žádá. 27— JOS. NOVÁK.

J. V. KAŠPAR

.....vlastní.....

Metzova síň a restaurant

1245-57 již. 13. ul., Omaha.

TEL. DOUGLAS 7417.

Výborná česká kuchyně a čistě postele, výborný Metzův ležák, dobré české doutníky a první třídy lihoviny domácí i importované. Objednávky z venkova vyřizují se přesně a rychle.

OMAHA

Loan & Building Association

přestěhovala se z Bee Building do jich nových úřadoven na jiho-vých. roh 16. a Dodge ul. kdež všichni starí i noví podnikatelé budou srdečně vítáni. Společnost tato platí 6 procent na vaše úspory a obstarává půjčky na domoviny na měsíčně snadné splátky.

Geo. M. Nattinger, tajemník
G. W. Loomis, předseda.

Storz
PIVO.
Ve Storzově pivu zaručujeme vám čistotu. Je vabeno v lesklých měděných kotlích, vyleženo v neprodyšně uzavřených ládích, filtrováno skrze bílou dřevinu, stácono do sterilizovaných láhví, než by plislo do stýku se vzduchem a pak pasteurizováno zvláštním schváleným způsobem. Je absolutně prosto všech zárodků a nečistot, jež skrývá voda, mléko, čaj, káva neb jiné nápoje, — to je proč mnozí prominentní lékaři je doporučují. Jeho používání přispívá ku zdraví a pravé střídmosti. Držte hodnu tohoto piva doma. B 4
Storz Brewing Co.
OMAHA.

HIGH GRADE BOTTLED BEER

"Storzovo pivo" prodávají všichni přední obchodníci. Nemá-li je váš, doptejte si nám o ceny na přímou objednávku.